

Київський національний університет культури і мистецтв

КАФЕДРА ІВЕНТ-МЕНЕДЖМЕНТУ ТА ІНДУСТРІЇ ДОЗВІЛЛЯ

 <p>ФАКУЛЬТЕТ ІВЕНТ-МЕНЕДЖМЕНТУ ФЕШН ТА ШОУ-БІЗНЕСУ</p>	Назва дисципліни	Актуальні проблеми сучасної культурології	
	Рівень вищої освіти	третій (освітньо-науковий), PhD	
	Галузь знань	03 Гуманітарні науки	
	Спеціальність	034 Культурологія	
	Освітньо-наукова програма	Культурологія	
	Форма навчання	денна	
	Адреса викладання	вул. Євгена Коновальця, 36	
	Кафедра, за якою закріплена дисципліна	Кафедра івент-менеджменту та індустрії дозвілля	
	Семестри	III	
	Обсяг	Загальна кількість годин	
		<i>120</i>	
		Кількість кредитів	
		<i>4</i>	
		Лекції	
		<i>26</i>	
Практичні заняття			
<i>0</i>			
Самостійна робота			
<i>94</i>			
Форма звітності	іспит (III семестр)		
Тип дисципліни (обов'язкова/вибіркова)	Дисципліна за спеціалізацією (обов'язкова)		
Мова навчання	Українська		
Викладач	Гоцалюк Алла Анатоліївна		
Контактна інформація	kafedra_im@i.ua		
Програма дисципліни	https://elearn.knukim.edu.ua/course/view.php?id=2395		

ЗАГАЛЬНИЙ ОПИС ЗМІСТУ ДИСЦИПЛІНИ

Курс спрямовано на розширення уявлення здобувачів ступеня доктора філософії (PhD) на основі узагальнення фундаментальних знань теорії та практики у галузі культурології, процесів формування культури як науки та сучасними проблемами. Окрему увагу присвячено комплексному аналізу проблеми становлення вітчизняної культурологічної думки.

МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета: розширення уявлення здобувачів третього (освітньо-наукового) ступеня вищої освіти (PhD) про категоріальний апарат, методи, класичні і сучасні концепції відповідної дисципліни, закономірності її розвитку.

Методична розробка ґрунтується на результатах новітніх вітчизняних та зарубіжних розвідок у галузі теорії культури.

Основними завданнями вивчення дисципліни «Актуальні проблеми сучасної культурології» є ознайомлення з процесами формування культури як науки та сучасними проблемами. Окрему увагу присвячено комплексному аналізу проблеми становлення вітчизняної культурологічної думки.

У результаті вивчення навчальної дисципліни аспіранти повинні набути такі програмні компетентності:

загальні:

- здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу
- пошук, обробка та аналіз інформації з різних джерел
- самостійне формування й неперервне удосконалення системного наукового і загального культурно-освітнього погляду
- вміння генерувати нові ідеї (креативність)
- здатність діяти на основі етичних кодексів і професійної етики науковця, на засадах науковості та толерантності.

фахові:

- здатність виконувати оригінальні дослідження, досягати наукових результатів, які створюють нові знання у культурології та дотичних до неї міждисциплінарних напрямках і суміжних галузях
- усна і письмова презентація та обговорення результатів наукових досліджень/інноваційних розробок з культурологічної проблематики та суміжних наукових дисциплін
- здатність до побудови та аргументованого представлення культурологічного нарративу, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових знань
- здійснення аналітико-прогностичні дослідження та формування стратегії культурної політики державних структур й інших організацій різного рівня
- здатність до наукового аналізу культурних явищ, практик та процесів із використанням різних методологічних підходів
- аналіз та критична оцінка сучасних концепцій культурології, а також тенденцій розвитку культурологічної теорії

- апробація результатів культурологічних досліджень, популяризація й поширення їх результатів.

Результати навчання за дисципліною:

- здійснення наукового дослідження згідно з основоположними принципами наукового пізнання
- вміння пошуку, обробки та аналізу інформації з різних джерел
- формування й неперервне удосконалення власного наукового і культурного світогляду
- генерація нових ідей (креативність) та критична оцінка їх потенціалу
- здійснення дій на основі етичних кодексів і професійної етики науковця, принципів академічної доброчесності і високої академічної культури
- застосування передових концептуальних та методологічних знань з культурології та на межі предметних галузей, а також дослідницькі навички, достатні для проведення наукових і прикладних досліджень на рівні останніх світових досягнень з відповідного напрямку, отримання нових знань та/або здійснення інновацій
- вільна презентація та коментування результатів досліджень, наукових й прикладних проблем культурології та суміжних наукових дисциплін
- використання категоріального апарату сучасної культурології задля формування належного рівня культурної та культурологічної компетентності, вміння кваліфіковано відобразити результати власних наукових досліджень культурного виміру соціогенезу у відповідних теоретичних формах
- здійснення аналітико-прогностичні досліджень й формування стратегії культурної політики в сфері державного управління та інших соціокультурних інститутах
- аналіз культурних явищ, практик та процесів із застосуванням різних теоретичних підходів, методів і методик
- аналіз, обґрунтування й критична оцінка сучасних концепцій культури та провідних тенденцій розвитку культурологічної теорії та культурних практик
- впровадження результатів культурологічних досліджень у практику, популяризація й поширення їх результатів.

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН КУРСУ

РОЗДІЛ 1. СУЧАСНА ПАРАДИГМА КУЛЬТУРИ

ТЕМА 1.1. ПРЕДМЕТ І ЗАВДАННЯ КУРСУ

Визначення поняття «культура», «тип культури», «форма культури», «стиль культури». Проблема періодизації культури. Відмова від одиничності ідеалу у романтиків. Морфологічна схема О. Шпенглера та теорія Ф. Боаса. Дискретність історичного розвитку культури. Трансляція психічного змісту як бази самореалізації культурної цілісності.

ТЕМА 1.2. ФУНКЦІОНУВАННЯ СОЦІАЛЬНИХ МЕХАНІЗМІВ ТА ШЛЯХІВ РЕПРОДУКЦІЇ КУЛЬТУРИ У СУЧАСНИЙ ПЕРІОД

Гуманізм як результат культури здатний зберегти у сучасному світі природу від споживацького ставлення до неї. «Реміфологізація» - характерне явище початку ХХ століття у філософії та культурології. Апологетика міфу у творчості Р. Вагнера, Ф. Ніцше, О. Шпенглера. Суперечливі контакти західноєвропейської й американських культур. Явище вестернізації. Поширення процесу сучасної культури експансії. Ці явища характерні для країн індустріального розвитку. Вплив інноваційного фактору на пошук у суспільстві першопричин них явищ і процесів.

ТЕМА 1.3. ІННОВАЦІЙНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА МЕХАНІЗМУ ТРАНСФОРМАЦІЇ СОЦІАЛЬНО-КУЛЬТУРНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ

Виникнення інновацій в умовах необхідності пошуку нових потреб. Трансформаційні процеси культурних традицій та виникнення нових поза історичних структур. Особливості соціокультурного підходу до функціонування механізму традицій за П. Сорокіним. Традиція як метод і спосіб суспільної регуляції у традиційних суспільствах.

ТЕМА 1.4. МЕТОДИ УЗАГАЛЬНЕННЯ КОНЦЕПТІВ СОЦІАЛЬНОГО СПІВІСНУВАННЯ НА ПОЧАТКУ ХХІ ст.

Співвідношення традицій та новацій в культурі та їх вплив на взаємодію між поколіннями людей у суспільстві. Акультураційні механізми, процеси та засоби. Функціональне призначення традицій. Гуманістичний зміст передачі традицій – визначальний чинник трансформації нової реальності. Розрізнення трьох типів культури. Постфігуративна, кофігуративна, префігуративна. Самобутні традиційні механізми – невідемна частина етнокультури українського народу. Взаємозаперечливе співіснування стилістики художніх течій: класицизму, романтизму, імпресіонізму, авангарду. Ізольованість

спільнот (культурних, конфесійних, національних) та її вплив на традиції філософської думки.

ТЕМА 1.5. ТРАНСФОРМАЦІЯ ХУДОЖНЬОЇ КУЛЬТУРИ ХХ–ХХІ ст.

Формування поняття інтерсуб'єктивності. Поява утопічних проєктів перебудови буття. Модерністська культура і інновація. Річ як рушійне поле формалізованої проєктної культури та її предметна сфера дизайн. Типові напрямки модернізму.

Поступова руйнація межі між об'єктивними і суб'єктивними пластами дійсності, розподіл на об'єкт і суб'єкт та виникнення інтерсуб'єктивності. Художня ситуація доби модерну. Поява утопічних проєктів перебудови буття.

Нові форми художньо-мистецької діяльності.

Дві тенденції дизайну. Соціальний конструктивізм та його взаємозв'язок з конструктивізмом художнім. Авангардні явища в художній культурі.

ТЕМА 1.6. ЗБЕРЕЖЕННЯ ТРАДИЦІЙ В ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОМУ МИСТЕЦТВІ

Естетична виразність прикладного мистецтва та його напрями. Новітні технологічні процеси та їх вплив на тенденції в дизайні одягу, побудових речей.

Термін «символ». Філософія романтизму, засіб завдяки якому «видимість скінченого завжди сполучається з істиною вічного» (Шлегель). Популярність українського народного мистецтва і професійного декоративно-прикладного мистецтва в Україні. Професійна оригінальна кераміка художників У.Ярошевича, Г. Липи, П. Печорного.

Декоративно-прикладне мистецтво – це художнє оздоблення речей, які прикрашають наш побут. Їх художній стиль підкреслює інформацію про спосіб життя, епоху, життєві пріоритети народу. Найдавніші керамічні предмети Трипілля, скіфські вироби з металу. Глобалізація та повернення до національної культурної спадщини. Поняття символу у філософії культури. Сучасне декоративно-прикладне мистецтво та його місце в житті. Орнаментальні мотиви Парутини-Вітрук, Л. Квасниці-Амбіцької, В. Данкевича.

ТЕМА 1.7. ВІДРОДЖЕННЯ ТРАДИЦІЙ В ХОРЕОГРАФІЧНІЙ КУЛЬТУРІ

Танець як засіб вираження емоційно-позитивної форми людської свідомості. Дійсність художніх формах національної хореографічної традиції.

Видовищно-зорова специфіка сучасного художнього мислення постіндустріальної людини.

Відродження української національної культури в сучасних умовах.

Видатні представники української національної хореографії: В. Авраменко, М. Вантух, К. Василенко, Р. Малиновський.

Розвиток професійної хореографії XIV ст. (придворний танець, окремі елементи античного танцю). Сучасні масові свята, пісні і танці. Розвиток сучасного хореографічного мистецтва (модерн, джаз-модерн, контемпорарі). Та його відрив від творчих традицій мистецтва. Актуалізація культурно-просвітницької діяльності академічних і самодіяльних художніх колективів з урахуванням художньої синтетичності танцю. Вітчизняний класичний балет («Хустка Довбуша» А. Кос. Анатольського, «Лісова пісня» М. Скорульського, «Золотий обруч» Б. Лятошинського).

ТЕМА 1.8. НЕОМІФЛОГІЗМ В УКРАЇНСЬКІЙ МУЗИЧНІЙ КУЛЬТУРІ

Своєрідні «архетипові образи» свідомості. Архетипи слов'янської народної поезії в дослідженнях О. Потебні. Символічний підхід до міфу Е. Кассіра. міф як форма естетичного освоєння дійсності та фактор національної самовизначеності та самоідентифікації. Твори фольклорної орієнтації (Л. Дичко, О. Козаренко, В. Степурко).

Розквіт української фольклористики на початку XIX ст. Пісня в повсякденному побуті українського народу. Символічна пісенна творчість в етнографічних працях М. Максимовича (XIX ст.). «Малороссийские песни», «Украинские народные песни», «Сборник украинских песен». Міфологічна риса ментального поля XX ст. – неоміфологічна свідомість. Сильові орієнтири в сучасному українському суспільстві XXI ст. та оновлення музичної системи на смислового, образного, формотворчому рівнях.

Зародження руху неофольклористики як відображення національного духу у філософсько-міфологічному ракурсі в «Карпатському концерті» М. Скорика.

РОЗДІЛ 2. НЕОТРАДИЦІОНАЛІЗМ В КУЛЬТУРНИХ ПРАКТИКАХ УКРАЇНИ

ТЕМА 2.1. НАЦІОНАЛЬНІ ТРАДИЦІЇ – СПЕЦИФІКА І ПРЕРОГАТИВА ФОРМУВАННЯ ХУДОЖНЬОГО ОБРАЗУ В МИСТЕЦТВІ НА ПОЧАТКУ XXI ст.

Кваліфікація терміна «традиція» у сучасній культурології. Вживання терміна «традиція» у вузькому та широких значеннях. Перевага новаторського перед традиційним. Цінності культурного оновлення.

Особливість традицій і її здатності збереження минулих досягнень від руйнівного впливу нововведень. Гуманістична ідея як домінанта традиційної обрядовості українського народу.

ТЕМА 2.2. ПОВЕРНЕННЯ ДО СВІТОГЛЯДНО-ЦІННІСНИХ ТРАДИЦІЙ В ТЕАТРАЛЬНОМУ МИСТЕЦТВІ

Етапи еволюції національного театру. Останні відомості про скоморохів та комедіантів. Побудова в Харкові постійного театру (1789 р.) Естетика експериментів Л. Курбаса. Естетична, виховна, просвітительська, націотворчі функції театру. Збереження класичної культурної спадщини в постановках С. Данченка, В. Кучинського, Ф. Стригуна, А. Бабенко у всій її неповторності та самобутності.

Повага до традицій та підтримання високого духовно-естетичного рівня - запорука від перевантаження елементів масової культури на національній сцені.

ТЕМА 2.3. УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРНА ТВОРЧІСТЬ НА ПОЧАТКУ XXI ст.: ТРАДИЦІЙНІСТЬ ТА ІДЕЙНО-СЕМАНТИЧНА ТРАНСФОРМАЦІЯ ЗАГАЛЬНОВІДОМИХ ЗРАЗКІВ

Матеріалізація у новітніх мистецьких концепціях неоміфілогізму та неотрадиціоналізму. Осмислення терміну «міфопоетика». Прояви міфологізму в українському химерному романі 1970 рр. В. Земляка, П. Загребельного, В. Дрозда.

Літературна балада І. Драга, Г. Совчана, М. Воробйова. Неоромантизм письменників «розстріляного відродження» О. Близька, Ю. Яновського і «празької школи» О. Теліги, О. Ольжича. Сучасний постмодернізм в літературній творчості та його складові: неонародництво, неоавангард, необароко, неоміфологізм.

ТЕМА 2.4. НОВІТНІ СОЦІОКУЛЬТУРНІ ЯВИЩА В УКРАЇНСЬКОМУ КУЛЬТУРНОМУ МИСТЕЦТВІ

Зародження скульптурного мистецтва та її розквіт у період античності. Витоки української скульптури, найстаріші пам'ятки. Скульптурні твори А. куца, присвячені проукраїнському язичницькому пантеону (цикл «Коло Сварога»). Сучасна київська скульптурна школа (В.Клоков, Ю. Укадер, В. Протас).

Скульптурна творчість львівського майстра Р. Петрука. Сучасна харківська дерев'яна скульптура Ганни Іванової. Скульптурні композиції у філософських роздумах О. Шевчука «Шлях спасительний».

ТЕМА 2.5. ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРАФІКИ

Шедеври книжкової графіки XI - XII ст.: «Остромирове Євангеліє», «Трірський псалтир», «Добрилове Євангеліє». 1573 рік І. Федоров та

книгодрукування в Україні. Майстри гравюри на меді та офорту Олександр і Леонтій Тарасевичі. Станкова графіка історико-героїчної тематики ХІХ ст.. Творчість Т. Шевченка – художника (офорти та акватинти). Синтез новаторського пошуку та елементів неотрадиціоналізму в образотворчому мистецтві першої чверті ХХ століття. Самобутня графічна манера сучасного одеського художника Д. Беккера.

РОЗПОДІЛ ГОДИН ЗАНЯТЬ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
		денна форма
1.	Тема 1.1. Предмет і завдання курсу	2
2.	Тема 1.2. Функціонування соціальних механізмів та шляхів репродукції культури у сучасний період	2
3.	Тема 1.3. Інноваційність як складова механізму трансформації соціально-культурних перетворень	2
4.	Тема 1.4. Методи узагальнення концептів соціального співіснування на початку XXI ст.	2
5.	Тема 1.5. Трансформація художньої культури XX–XXI ст.	2
6.	Тема 1.6. Збереження традицій в декоративно-прикладному мистецтві	2
7.	Тема 1.7. Відродження традицій в хореографічній культурі	2
8.	Тема 1.8. Неоміфілогізм в українській музичній культурі	2
9.	Тема 2.1. Національні традиції – специфіка і прерогатива формування художнього образу в мистецтві на початку XXI ст.	2
10.	Тема 2.2. Повернення до світоглядно-ціннісних традицій в театральному мистецтві	2
11.	Тема 2.3. Українська літературна творчість на початку XXI ст.: традиційність та ідейно-семантична трансформація загальновідомих зразків	2
12.	Тема 2.4. Новітні соціокультурні явища в українському культурному мистецтві	2
13.	Тема 2.5. Тенденції розвитку сучасної української графіки	2
Усього годин		26

ВИДИ РОБІТ І ЗАВДАНЬ. ІНСТРУМЕНТАРІЙ НАВЧАННЯ

Види робіт для осмислення понять і практичного засвоєння курсу:

- анування наукової літератури;
- опрацювання й коментування довідкових джерел;
- виступи слухачів із коментуванням основних положень курсу;
- презентація підготовленого індивідуального навчального проекту на обрану тему;
- обговорення питань з наукових джерел, винесених на самостійне опрацювання.
- пошуково-аналітична робота, яка охоплює пошук та підбір літератури на задану тематику, написання рефератів, аналіз конкретних виробничих ситуацій.

Індивідуальні завдання:

- оформлення звітів, аналіз практичних ситуацій;
- підготовка презентацій, розробка власних виставкових проектів.

Індивідуальні завдання студенти виконують самостійно під керівництвом викладача. Як правило, індивідуальні завдання виконує окремо кожен студент.

ПОЛІТИКА КУРСУ

Оцінювання (усних повідомлень і завдань із питань курсу, аналізу наукової й навчально-методичної літератури, самостійна й індивідуальна робота за темами, виконання тестових завдань і т. ін.) здійснюється з позицій дотримання академічної доброчесності, ґрунтоване на чинних нормативних документах.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для іспиту, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90–100	A	відмінно	зараховано
84–89	B	добре	
74–83	C		
66–73	D		
61–65	E	задовільно	
21–60	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	незадовільно з можливістю повторного складання
0–20	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна

1. Адорно Т. Теорія естетики / Т. Адорно; пер. з нім. П. Таращук. Київ : Основи, 2002. 518 с.
2. Афанасьєв Ю.Л. Традиційні та новаційні проблеми вітчизняної художньої культури. Вісник. Чернігів. Вип. 75. Сер. Філософські науки. Другі Кулішеві читання з філософії етнокультури. 2010. С. 29-40.
3. Бестюк І.А. Теоретичні історико-літературні аспекти модерного міфологізму (неоміфологізму): спецсеминар з історії української літератури. Рівненський державний гуманітарний університет. Кафедра української літератури. – Рівне: О. Зень, 2008.
4. Благова Т.О. Дослідження етапів професіоналізації народно-сценічної хореографії в історико-культурній динаміці. Journal «ScienceRise: Pedagogical Education» №7(15)2017. С. 36-40
5. Блюмина І. Він зберіг національні традиції своєї Батьківщини. Вітчизна. 2004. № 11-12.
6. Богунова Г. Я. Традиційне і новаторське в українській театральній культурі. *Традиція і національно-культурний поступ*. Х., 2005. С. 242–247.
7. Бойко О. С. Народний танець: перспективні напрями дослідження. *Вісник КНУКіМ: Зб. наук. праць*. Вип. 29. К., 2013. С. 18–22. Серія "Мистецтвознавство".
8. Бондарева О. Драматизм міфу і міфологізм драми: монографія/ О. Бондарева. – Херсон: Персей, 2000.
9. Булашев Т. Український народ в своїх легендах, релігійних поглядах та віруваннях. Київ: Довіра, 1992. 414 с.
10. Василенко К. Лексика українського народно-сценічного танцю : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня доктора мистецтвознавства : спец. 17.00.01 "Теорія та історія культури" / К. Василенко. К., 1998. 52 с.
11. Вельш В. Наш постмодерний постмодерн / пер. з нім. А. Л. Богачов, М.Д.Култаєва, Л. А. Ситніченко. Київ : Альтерпрес, 2004.– 328 с.
12. Воробйова Л.С. Глобальна культура як наслідок світової інтеграції. Нова парадигма. К., 2004. Вип. 36.
13. Вячеславова О.А. Українська культура в вимірах постмодерну/ О.А.Вячеславова, А.Д. Чаус. Луганськ: вид-во «Ноулідж», 2011.
14. Гайович Г. Літературно-критичний доробок Івана Світличного: традиції і новаторство. *Українська філологія: школи, постаті, проблеми*. Львів, 1999. Ч. 1. С. 562–571.
15. Герчанівська П. Е. Аналіз культури в парадигмі теорії систем. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. 2017. № 1. С. 3-7.
16. Герчанівська П.Е. Культура в парадигмах ХХ-ХХІ ст.: монографія / Поліна Евальдівна Герчанівська. Київ: НАКККіМ, 2017. 378 с.
17. Гоцалюк А.А. Неотрадиціоналізм в соціокультурних практиках України.

- А.А. Гоцалюк. К.: НАКККіМ, 2015. 365 с.
18. Суспільні цінності населення України в теоретичних і практичних вимірах. – К. : ІПіЕНД ім. І.Ф. Кураса НАН України, 2013. 336 с.
 19. Сучасна культурологія: актуалізація теоретико-практичних вимірів : колективна монографія /за заг. ред. проф. Ю. С. Сабадаш. Київ : Видавництво Ліра-К, 2019. 308 с.
 20. Татаркевич В. Історія шести понять / пер. з пол. В. Корнієнка – Київ : Юніверс, 2001. 368 с.

Допоміжна

- 1.Базела Д. Д. Танцювальні шоу кінця ХХ - початку ХХІ століття.*Культура і мистецтво у сучасному світі*. 2015. Вип. 16. С. 84-89.
2. Барка В. Проблеми синтезу традицій і новаторства в розвитку культури і мистецтва України. Народна творчість та етнографія. 2004. №4.
- 3.Беньямін В. Мистецький твір у добу його технічної відтворюваності. Вибране / пер. з нім. Ю. Рибачук, Н. Лозинська. Львів : Літопис, 2002. С. 53–97.
4. Бойко О. С. Художній образ в українському народно-сценічному танці: дис. ... канд. мистецтвознавства : 26.00.01 / О. С. Бойко. К., 2008. 189 с.
5. Бондарева О. Моделі неоміфологізму в новітній драматургії. *Теоретична і дидактична філологія*. Переяслав- Хмельницький, 2009. Вип. 6. С. 3–17.
6. Вернигора Н.М. Історична динаміка антропного виміру естетичного ідеалу в західноєвропейській культурі: дис. на здоб. наук. ступ. канд. іст. наук: спец. 17.00.01 «Теорія та історія культури» / Н.М.Вернигора; Київ. нац. ун-т культури і мистецтв. – К., 2004. 173 с.
7. Герчанівська П. Е.Феноменологічний аналіз у культурології. *Міжнародний вісник: Культурологія. Філологія. Музикознавство*. 2017. Вип. 1. С. 3-11.
8. Герчанівська П. Е.Дихотомія Схід–Захід: історико-культурологічний аспект. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. 2019. № 1. С. 3-8.
9. Гоцалюк А.А. Роль саморегулювання у формуванні інноваційної культури. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтва*. 2018. № 2. С. 16-20.
10. Гоцалюк А.А. Самоорганізація культури: сучасна парадигма. *Українська культура : минуле, сучасне, шляхи розвитку : наук. зб.* – Вип. 25 / упоряд. і наук. ред. В. Г. Виткалов ; редкол.: Ю. П. Богуцький, С. В. Виткалов, Волков С. М. та ін. ; наук.-бібліогр. редагування наукової бібліотеки РДГУ. – Рівне : РДГУ, 2018. С. 181-186.
11. Гоцалюк А.А. Інтерес як фактор самоорганізації культури. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтва*. 2018. № 3. С. 16-20.
12. Гоцалюк А.А. Зміни в традиційній обрядовості ритуальних ряджень українців карпатського регіону у ХХ-ХХІ столітті. *Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури*: [зб. наук. праць; вип. ХХХХІ]. Київ : ІДЕЯ-ПРИНТ, 2018. С. 3-11.

13. Гоцалюк А. Формування структури різдвяно-новорічної обрядовості гуцулів. *Міжнародний вісник: Культурологія. Філологія. Музикознавство*. Випуск II (11). 2018. С. 9-14.
14. Гоцалюк А. Естетична виразність української графіки у національних мистецьких практиках ХХ століття. *Гілея: науковий вісник*. 2019. Вип. 143 (№ 4). Ч. 2. Філософські науки.
15. Гоцалюк А.А. Збереження традицій у сучасному українському декоративно-прикладному мистецтві. *Міжнародний вісник: Культурологія. Філологія. Музикознавство*. 2018. Вип. 2. С. 9-14. 7.
16. Гоцалюк А. Розвиток мистецтва скульптури в Україні (кінець ХХ — початок ХХІ століття). *Українознавство. Філософський альманах*. 2019. Вип. 1 (70). С. 67-75.
17. Гоцалюк А. Джерела до історії традиційної культури Гуцульщини ХІХ – поч. ХХ ст. *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2019. № 1. С. 102-109.
18. Гоцалюк А.А. National traditions: specificity and prerogative of the formation in the art of the artistic image of the fashion industry of the XXI century *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтва*. 2019. № 1. С. 26-30.
19. Гоцалюк А.А. Хореографія як засіб вираження поліжанрових художніх форм. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтва*. 2019. № 2. С. 181-185.
20. Гоцалюк А. Театралізоване мистецтво "вертепу" в ХХ–ХХІ столітті на Гуцульщині. *Мультиверсум. Філософський альманах*. 2019. Вип. 1-2. С. 204-214.
21. Гримашевич Г.І. Традиції та новаторство у номінації народного одягу Житомирщини. *Житомирщина: минуле, сьогодні, поступ у майбутнє*. Житомир, 2007. Т. 1. С. 147–154.
22. Гуменюк А. Записи і принципи класифікації народних танців. НТЕ. 1964. № 6. С. 37–42.
23. Данченко С. В. Бесіди про театр [Авт. літ. запису, обробки та упоряд. Коваленко О. М.]. К.: [VIVAVOX: Укртиппроєкт], 1999. 219 с.
24. Даренская В.Н. Неотрадиціоналізм и кризис модерна. *Філософські дослідження*. Луганськ, 2010. Вип. 11. С. 49–60.
25. Еко У. Не сподівайтесь позбутися книжок / У. Еко, Ж.-К. Каррер; пер. з франц. І. Славінської. Львів : ВСЛ, 2015. 256 с.
26. Жаворонок В. Знаки української етнокультури. Словник-довідник / В. Жаворонок. К: Довіра, 2006. 703 с.
27. Зінов'єва Т. До питання про архетипні риси персонажів українського вертепу. *Вісник Львів. ун-ту; Серія Мист-во*. 2003. Вип. 3. С. 15–23.
28. Кабула О. В. Формування аматорського театру як культурної традиції народів України. *Культура України*. Х., 1993. С. 86–96.
29. Карпова Л. О. Мистецтво в просторі вільного часу. *Українська культура : минуле, сучасне, шляхи розвитку* : зб. наук. пр. : наук. зап. Рівнен. держ. гуманіт. ун-ту. Рівне : РДГУ, 2008. Вип. 14. С. 59–63.

30. Касьянова О. Підготовка режисера-хореографа в реаліях сьогодення. Київське музикознавство. С. 54-60. URL: <http://glierinstitute.org/ukr/digests/048/8.pdf>. (дата звернення 12 жовтня 2018 р.).
31. Кислюк К. В. Трансформації меморіального простору і меморіальних практик в Україні періоду незалежності. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. 2016. № 2. С. 3-7.
32. Кислюк К. Меморіальний ландшафт української культури: минуле та сучасність. *Філософська думка*. 2016. № 3. С. 90-105.
33. Кислюк К.В. "Винайдення традиції": українська версія. *Культура України*. Серія : Культурологія. 2016. Вип. 52. С. 164-171.
34. Кислюк К. В. Сучасна українська ідентичність у соціокультурному вимірі. *Міжнародний вісник: Культурологія. Філологія. Музикознавство*. 2017. Вип. 1. С. 12-17.
35. Кирилюк В.М. Проблеми розвитку народної хореографії в Україні. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету*. Серія : Педагогічні науки. 2017. Вип. 142. С. 62-64.
36. Коваль М. Постмодерністська гра в літературу: відмова від традиції чи її нова інтерпретація? (на матеріалі сучасної літератури та критики США). *Молода нація*. К., 1999. № 13. С. 183–192.
37. Ковальчук Н.Д. Символічний лад української культури / Н.Д. Ковальчук. К.: Знання України, 2002. 216 с.
38. Костомаров М. І. Книга буття українського народу. Кирило- Мефодієвське братство: в 3-х тт. – Київ : Либідь, 1990. Т. 2. С. 150–158.
39. Кравченко О.В. Культурологія в пострадянському освітньому дискурсі. *Ориновський збірник: наук.-вид.* Софія: Харків, 2018. Т. 11. С. 440-449.
40. Кирилова О. О. Декадентський кінематограф у вимірах культурології й філософської танатології. К.: Видавництво НПУ імені М. П. Драгоманова, 2017. 280 с.
41. Кирилова О. О. Культурологічне моделювання декадентського кінотвору “moderne”. *Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури*. Збірник наукових праць. К.: НаККІМ, 2017. Вип. XXXIX. С. 3–10.
42. Кирилова О. О. «Смерть Блока» як основа декадентського мортального кінокоду та деякі інші зрізи танатології кіно. *Науковий часопис НПУ імені М. Драгоманова. Серія 7: Релігієзнавство. Культурологія. Філософія: Збірник наукових праць*. К.: 2017. Вип. 37 (50). С. 75–80.
43. Кирилова О. О. Культурологічна модель декадентського твору. *Наукові записки Національного університету “Києво-Могилянська Академія”:* Гуманітарні науки: *Філологічні науки. Філософія та релігієзнавство. Теорія та історія культури*. Історичні науки. К.: 2016. Т. 179. С. 28–31. 15.
44. Кирилова О. О. Символ символістів як філософська основа кінотеорії. *Науковий часопис НПУ імені М. Драгоманова. Серія 7: Релігієзнавство. Культурологія. Філософія: Збірник наукових праць*. К.: 2016. Вип. 36 (49). С. 37–45. 16.

45. Кирилова О. О. Володимир Винниченко: “кінодекадент у вишиванці”. (Культурна історія екранізацій: 1917–2014). Магістеріум: *Культурологія. Збірник наукових статей. Національний університет “Києво-Могилянська Академія”*. К.: 2017. Вип. 69. С. 161–170. 17.
46. Kyrylova O. Volodymyr Vynnychenko and the Early Ukrainian Decadent Film (1917-18). *Наукові записки Національного університету “Києво-Могилянська Академія”*: Гуманітарні науки: Філологічні науки. Філософія та релігієзнавство. Теорія та історія культури. Історичні науки. К.: 2017. Т. 191. С. 52–56.
47. Кириченко О. Категорія художнього образу як проблема естетичного освоєння світу в процесі творчої діяльності студентів художньо-графічного відділення. *Наукові записки Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка*. Сер. : Педагогічні науки. 2016. Вип. 147. С. 77-82.
48. Культура і побут населення України / За ред. В.І. Наумко. – Київ: Либідь, 1993.
49. Культурологія: Могилянська школа: колективна монографія/ під. ред. М.О.Собуцького, Д.О. Короля, Ю.В. Джулая: - Київ: Вид. Олег Філюк, 2018.
50. Культурно-дозвілєва діяльність у сучасному світі [Текст] : колект. монографія / [І. В. Петрова та ін. ; редкол.: І. В. Петрова та ін.] ; Київ. нац. ун-т культури і мистецтв. - Київ : Ліра-К, 2018. - 327 с.
51. Петрова І.В., Сапенько Р., Троєльнікова Л.О. *Культура і сучасність: альманах*. К.: Міленіум, 2018. № 2. 347 с.
52. Курбас Л. Філософія театру / Лесь Курбас; Упоряд. М.Лабінський. – К.: Вид-во Соломії Павличко «Основи», 2001. 917 с.
53. Курбас О. С. Березіль: Із творчої спадщини / Курбас О. С.; Під ред. М.Н. Москаленко; Упорядн. та автор приміток: М.Г. Лабінський. К.: Дніпро, 1988. 518 с.
54. Лагутенко О. А. Українська графіка першої третини ХХ століття: загальноєвропейські тенденції та національні особливості розвитку. : Дис... на здобуття наукового ступеня доктора мистецтвознавства за спеціальністю: спец. 17.00.05 «Образотворче мистецтво» / О.А. Лагутенко; Інститут мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України. Київ, 2008. 429 с.
55. Лагутенко О. Традиції народного мистецтва в українській книжковій графіці 1920-х років. Українська народна творчість у поняттях міжнародної термінології. К., 1996. С.252– 255.
56. Лагутенко О.А. Українська графіка першої третини ХХ століття / О.А. Лагутенко . К.: Грані-Т, 2006. 240 с.
57. Ламонова О. Феномен продовження традицій «шестидесятництва» в сучасній українській графіці (на прикладі творчості О. І. Губарева). Традиції та новації у вищій архітектурно-художній освіті. Х., 2008. Вип. 4, 5, 6. С. 40–43.
58. Макаренко Г. Г. Музика – як метамистецтво в ірраціоналістичній естетиці

- XIX століття: автореф. дис... канд. філос. наук: 09.00.08 / Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. К., 2000. 16 с.
59. Маланчук-Рибак О.Періодизація історії української культури XIX ст.: основні моделі. *Вісник Львівської національної академії мистецтв*. 2019. Вип. 40. С. 11-18.
 60. Маланчук-Рибак О.Культурологія і мистецтвознавство: наукові статуси та взаємовпливи. *Вісник Львівської національної академії мистецтв*. 2016. Вип. 29. С.58-70.
 61. Мельник М. Види художніх фешн-практик на початку XXI століття. Матеріали науково-практичної конференції «Художні практики на початку XXI століття: новації, тенденції, перспективи». 25 листопада 2016 року / Київський державний інститут декоративно-прикладного мистецтва і дизайну ім. Михайла Бойчука. К., 2016. 113 с.
 62. Несен І. Особливості організації хатнього інтер'єру на півдні Волині: традиції та новації. *Етнокультурна спадщина Полісся*. Рівне, 2004. Вип. 5.
 63. Огієнко І. Українська культура: коротка історія культурного життя українського народу. К.: Довіра, 1992.
 64. Святий переказ, традиція. Релігієзнавчий словник / За ред. професорів А.Ш. Колодного і Б.О. Лобовика. К.: Четверта хвиля, 1996.
 65. Терещенко А. Сучасна українська музична культура. Історичний аспект. Критерії і судження. *Матеріали до українського мистецтвознавства: зб. наук. праць*. К., 2003. Вип. 3. С. 106-111. 17.
 66. Українська культура у контексті світових глобалізаційних процесів/ гол. Ред. Т. Скрипник. К., 2001.
 67. Ус В. Традиційна і формально-композиційна графіка в дизайн- процесах. *Технічна естетика і дизайн*. К., 2008. Вип.5. С. 175–180.
 68. Шайгородський Ю. Ціннісний вимір політичної реальності. *Наукові записки ІПі- ЕНД ім. І.Ф. Кураса НАН України*. 2010. № 5 (49). С. 33-40.
 69. Шейко, В. М. Наукова творчість у галузі культурології і мистецтвознавства : навч. посібник / В. М. Шейко, Ю. П. Богущий, Н. М. Кушнарченко ; М-во освіти і науки України, Харків. держ. акад. культури, Ін-т культурології Нац. акад. мистецтв України. – Харків : ХДАК, 2016. 329 с.
 70. Шевнюк О.Л. Історія костюма / Шевнюк О.Л. Київ : Знання-Прес, 2008. 375 с.

Інформаційні ресурси

1. <http://fes.kiev.ua/n/cms/1> - Фонд імені Фрідріха Еберта <http://foundations.org> – Каталог грантодавців
2. <http://www.efc.be> – Міжнародна асоціація суспільних та корпоративних донорів <http://www.guidestar.org> – Міжнародний портал для некомерційних організацій
3. <http://www.irf.ua> – Міжнародний фонд Відродження.